

РЕШЕНИЕ

№ 27810

гр. София, 19.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в публично заседание на 11.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **10980** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс(АПК) и във вр.с чл. 76б, ал. 1 т. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) и с чл. 84, ал. 2 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на О. П. К., гражданин на Н., с адрес@@2@[жк], ет. 4, ап. 53, чрез адв. Е. С., със съдебен адрес [населено място], [улица], вх. А, ет.2, кантора 243, срещу Решение № 28 – ОК/24. 09. 2024 г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците (ДАБ), с което последваща молба вх. № УП 20180 от 04.09.2024 г. на жалбоподателя не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

Жалбоподателят твърди, че обжалваното решение е незаконосъобразно поради допуснати съществени процесуални нарушения и противоречие в материалния закон. Посочва, че многократно е подавал молби за закрила, в които е посочвал като причина за напускане на страната по произход преживян терористичен атентат и завземане на цялото имущество на семейството от терористичната групировка Б. Х.. За установяване на този факт е представил още в началото на производствата писмени доказателства, едно от което е полицейски доклад. Във всички последващи молби за закрила е посочвал нови обстоятелства, свързани със здравословното му състояние. Представен е и медицински документ от 14 октомври 2014 г., който е приет за недостоверен. Неправилни са и изводите за подобряване на ситуацията в Н.. Неправилно са анализирани всички писмени доказателства, свързани със здравословното състояние на жалбоподателя, включително и съдебно –

психиатричната експертиза през 2023 г. Новите представени доказателства са във връзка с невъзможността жалбоподателят да получи в Н. адекватно лечение. В хода на съдебното производство доводит се поддържат от адв. С..

Ответникът - интервюиращ орган на ДАБ, редовно уведомен, чрез пълномощника си юрк. П. в съдебно заседание оспорва жалбата по съображения, изложени в пледоарията по същество. Моли да бъде оставена жалбата без уважение и да бъде потвърдено оспореното решение.

Софийска градска прокуратура не участва в производството и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София-град, Първо отделение, 43 състав, като обсъди доказателствата по делото, доводите и възраженията на страните, извърши дължимата служебна проверка на оспорения акт, от фактическа страна приема следното:

За първи път чужденецът е подал молба за закрила с вх. № РД 09 – 1751/26. 11. 2018 Г. НА рпц – С.. Личните данни на чужденеца са О. П. К., от мъжки пол, роден на 01. 10. 1975 г. в [населено място], Н., гражданин на Н., ишан по народност, християнин –католик, женен, ЛНЧ [ЕГН]. Молбата е мотивирана с нападение на групировката Б. Х.. Отхвърлена е с Решение № 1299/26. 02. 2019 г. на председателя на ДАБ при МС, потвърдено с Решение № 6451/01. 11. 2019 г. по адм. дело №4941/2019 г. на АССГ, оставено в сила с Решение № 8427/29. 06. 2020 г. по адм. дело № 480/2020 г. на ВАС на РБ. Подавал е три последващи молби, всичките не са допуснати до производство за предоставяне на международна закрила, решенията са потвърдени от АССГ. Четвъртата последваща молба за международна закрила е мотивирана с продължаващите атаки на Б. Х. и с оплаквания на чужденеца от посттравматично стресово разстройство, за което е представил писмени доказателства. Молбата е разгледана по общия ред, изготвена е съдебно – психиатрична експертиза, която доказва, че кандидатът няма посттравматично стресово разстройство и не е преживял такова, поради отсъствие на типичните симптоми и клинична картина. С Решение № 14493/05. 10. 2023 г. председателят на ДАБ при МС е отказал предоставянето на международна закрила на О. П. К.. С Решение № 1366/29. 02. 2024 г. по адм. дело № 10466/2022 г. на АССГ жалбата на чуждия гражданин е отхвърлена. С Решение № 6241/21. 05. 2024г. на Трето отделение на ВАС на РБ, решението е оставено в сила.

Петата последваща молба е подадена с рег. № УП 20180/04. 09. 2024 г. Мотивирана е с нови доказателства – медицински доклад от 14 октомври 2014 г., тежко неврологично заболяване и информация за Н., че в страната по произход стигматизират хората с подобни заболявания и не може да получи адекватно лечение. Позовава се на нападението на Б. Х., от което счита, че е получил неврологичното разстройство.

Със заповед № РД 05-301/13.04.2022 г. на председателя на ДАБ-МС, А. С. К. е определен за интервюиращ орган (л. 18).

С Решение № 28 –ОК/24. 09. 2024 г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците (ДАБ), издадено в производство по глава шеста, раздел III от ЗУБ, последващата молба на О. П. К., гражданин на Н. на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ, не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в преклузивния срок по чл.84, ал. 2 ЗУБ и е процесуално допустима.

По същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Процесната молба е последваща по смисъла на § 1, т.6 от ДР на ЗУБ, съгласно която разпоредба “последваща молба” е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение за отхвърляне на молбата.

С разпоредбите на чл. 76а – чл. 76в ЗУБ са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл. 40 – чл. 42 от Директива 2013/32/ЕС. Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а ЗУБ е преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2, ЗУБ, изискваща подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, да се преценява по реда на глава шеста, раздел III.

Гореизложената национална уредба е изцяло синхронизирана с европейската. По силата на чл. 33, ал. 1 от Директива 2013/32/ЕС от държавите-членки не се изисква да разглеждат дали кандидатът за международна закрила отговаря на условията за признаването ѝ, като молбата се счита за недопустима съгласно същия член. С чл. 33, ал. 2, б.”а” – “д” от Директива 2013/32/ЕС държавите-членки са ограничени да приемат, че една подадена молба за международна закрила е недопустима само в изчерпателно посочените в нея случаи. Такава е хипотезата по чл. 33, ал. 2, б.”г” от Директива 2013/32/ЕС, който изрично определя като недопустима подадена последваща молба, когато не са се появили или не са представени от кандидата нови елементи или факти, свързани с разглеждане на това дали лицето отговаря на условията за предоставянето на международна закрила по Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и Съвета от 13 декември 2011 г. относно стандарти за определяне на гражданите на трети държави или лица без гражданство, на които е предоставена международна закрила за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила (ОВ, L 337 от 20.12.2011 г.).

В тази връзка, настоящия състав счита, че изискванията на националната и европейска уредба не са нарушени в случая в степен, обуславящи отмяната на оспореното Решение № 28 –ОК/24. 09. 2024 г., което е издадено от компетентен орган, надлежно определен по реда на чл.48, ал. 1, т. 10 ЗУБ - интервюиращ орган на ДАБ, явяващ се национален решаващ орган по чл. 2, б. ”б” от Директива 2013/32/ЕС, овластен с правомощието по чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ след предварителното разглеждане на допустимостта на последващата молба рег. № УП20180/04. 09. 2024 г. на О. П. К., гражданин на Н., да не я допусне до производството за предоставяне на международна закрила. Спазен е срокът по чл. 76б, ал. 1 ЗУБ.

Разпоредбата на чл. 76а ЗУБ дава възможност за преценка, предвид чл. 13, ал. 2 ЗУБ, на подадена последваща молба за международна закрила, с оглед евентуалното ѝ недопускане до разглеждане в ново административно производство, ако с тази молба търсещият закрила не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено

значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Преценката за наличието на основанията по чл. 13, ал. 2 ЗУБ е предоставена на съответния компетентен административен орган.

Ограничавайки се до дължимия по чл. 169 АПК съдебен контрол, настоящият състав на съда преценява, че интервюиращият орган в рамките на своята оперативна самостоятелност е спазил изискването за законосъобразност на решението. В последващата молба О. П. К. не е посочил никакви нови факти и обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

Интервюиращ орган при ДАБ към МС е обсъдил представената молба от страна на търсещия закрила, като е приел, че представените писмени доказателства реално не са нови, а са обсъдени при разглеждането в общо производство на предходната последваща молба. Всички твърдения за нападението на групировката Б. Х., за медицинския документ от 14 октомври 2014 г., неврологичното заболяване и невъзможността за лечение в Н. вече са разгледани, обсъдени, отхвърлени при предходното производство, потвърдени с влязло в сила съдебно решение.

Интервюиращият орган е анализирал заявените факти в молбата за закрила, като е приел, че с подадената молба, не може да се установи, че има промяна в личното му положение и в държавата му по произход, като настоящата се извършва с цел допускането до производство на последващата молба по ЗУБ до производство. Съдът намира за основателен изводът на административния орган, че жалбоподателят не се позовава на нови обстоятелства, които биха могли да бъдат от съществено значение за личното му положение и или относно държавата му по произход. Ето защо новите обстоятелства, сами по себе си, не могат да са достатъчно основание, за да се приеме, че са от съществено значение за личното положение на жалбоподателя, поради което не може да се направи извод за наличието на предпоставките на чл. 13, ал. 2 ЗУБ.

Приложена е актуална Справка № ЦУ – 2113/14. 10. 2024 г. относно Федерална Република Н.. Има данни за инциденти във връзка със сигурността, но няма данни, че насилието във Федерална Република Н. е безогледно и повсеместно на цялата територията на страна, респ. достигнало такова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или регион, поради самия факт на присъствието си на тяхна територия, се излага на реална опасност да претърпи посочените в чл. 15, б. “в“ от Квалификационната директива заплахи (т. 43 от решение на СЕС по дело Е.). Съгласно пълзящата скала, посочена в т. 39 от Решение на СЕС по дело С-465/07, в колкото по-голяма степен молителят успее да докаже, че е конкретно повлиян от фактори, имащи пряко отношение към личното му положение, толкова по-слаба ще трябва да е степенята на безогледно насилие за него, която се изисква за предоставяне на хуманитарен статут.

Настоящият състав следва да отбележи, че процедурата по последващи молби съгласно Закона за убежището и бежанците не е средство за незачитане на силата на пресъдено нещо на предходни съдебни решения, установяващи, че жалбоподателят не е лице, на което следва да бъде предоставена международна закрила в Република България. ЗУБ предоставя на чужденеца субективно право да подаде последваща молба за закрила, в случай че според своите възприятия и разбирания, същият счита, че е настъпила промяна в личното му положение или в ситуацията на държавата му по произход, която промяна може да докаже с писмени доказателства. В случая това не е сторено.

Воден от изложеното, настоящият състав счита, че Решение № 28 – ОК/24. 09. 2024 г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците е правилно и законосъобразно, жалбата на О. П. К., гражданин на Н. следва да се отхвърли като неоснователна.

Така мотивиран, на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София- град, I отделение, 43 - ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на О. П. К., гражданин на Н., с адрес @9@[жк], ет. 4, ап. 53, срещу Решение № 28 – ОК/24. 09. 2024 г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците, с което последваща молба вх. № УП 20180 от 04.09.2024 г. на жалбоподателя не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

СЪДИЯ: